

VELO CLUB DE ZEEMEEUW OOSTENDE (deel 2)

door Michel CAPON

AANVULLING BESTUUR IN 1925

Vervoege den het bestuur vanaf 14 september 1925:

- Louis DRIESSENS (tot 30 augustus 1929) (22)
- August HILLEGEER (tot 30 augustus 1929) (23)
- Pierre TACKOEN (tot 17 januari 1928) (24)
- Pierre VAN TONGELE (tot 30 augustus 1929) (25)
- Edgard VAN ISACKER (tot 17 januari 1928) (26)

Vanaf 17 januari 1928 werd Raymond VERBIEST(27) de nieuwe secretaris, Ook Gentiel MARES (28) vervoegde het bestuursorgaan. Gentiel was reeds vanaf 14 september 1925, samen met Gustaaf VANSLEMBROUCK (29) rennersafgevaardigde bij het bestuur.

Bij voornoemde bestuursvergadering van 14 september 1925 werden o.a. twee huldigungen aangekaart.

1) Inhuldiging van het vaandel van de club op 27 dezer. Uit het verslagboek: "er werd besloten dat men ging gebruik maken van dat mooie feest die (sic) zal plaats nemen den 27sten om op eene sierlijke manier onzen nieuwen welgekomen vaandel in te huldigen".

2) Huldiging van clubrenner Gustaaf VANSLEMBROUCK, kampioen van België der Onafhankelijken 1925.

Uit het verslagboek: "Den Heer Voorzitter (M. VANISACKER) laat weten alsdat het zoudet zijn eerst te vragen aan den Heer VANSLEMBROUCK of hij wezentlijk wil komen; in geval van ja dat wij hem zullen per auto aan zijn huis afhalen en dat wij een deel van het muziek der fanfare van Waereghem zullen mede nemen. Ook wordt den secretaris gevraagd eene banderole te laten maken ter dezer gelegenheid en dat deze het volgende opschrijft zoudet dragen: "Hulde aan Gustaaf VANSLEMBROUCK, kampioen van België Onafhankelijken 1925". Deze mag niet te groot zijn en moet kunnen aan een auto vastgehecht worden".

* * *

Uit het bestuursverslagboek van 12 mei 1926: "...Daarna werd de vergadering gesloten om 21.05 uur en tot het gewoon kaartenspelletje overgegaan en waar Arthur DEBROCK en Remi VANBELLEGHEM eene specialiteit hadden genomen van te zeuren en geruchte te maken....".

Het lidgeld van de clubleden bedroeg toen op jaarbasis 5 Fr. Vanaf 1928 werd het 6 Fr.

* * *

Uit het verslagboek van de jaarlijkse: algemene vergadering van dinsdag 8 januari 1929: "...De schatbewaarder drukt op de gezonde toestand van de kas die 640 Fr. inhoudt. ...".

OMLOOP DER ZEEKUST

Vóór de eerste wereldoorlog werd met vertrek en aankomst te Oostende jaarlijks "De Omloop der Zeekust" ingericht. Wedstrijd die door de oorlogsomstandigheden vanaf 1915 niet meer werd

georganiseerd. Na het staken van de vijandelijkheden in 1918 nam niemand het initiatief om de wedstrijd opnieuw te laten rijden. Het bestuur van 'Velo Club De Zeemeeuw' besliste in 1924 om opnieuw de wedstrijd te laten plaatsgrijpen. De winnaar werd clubrenner Odiel VANHEVEL (30).

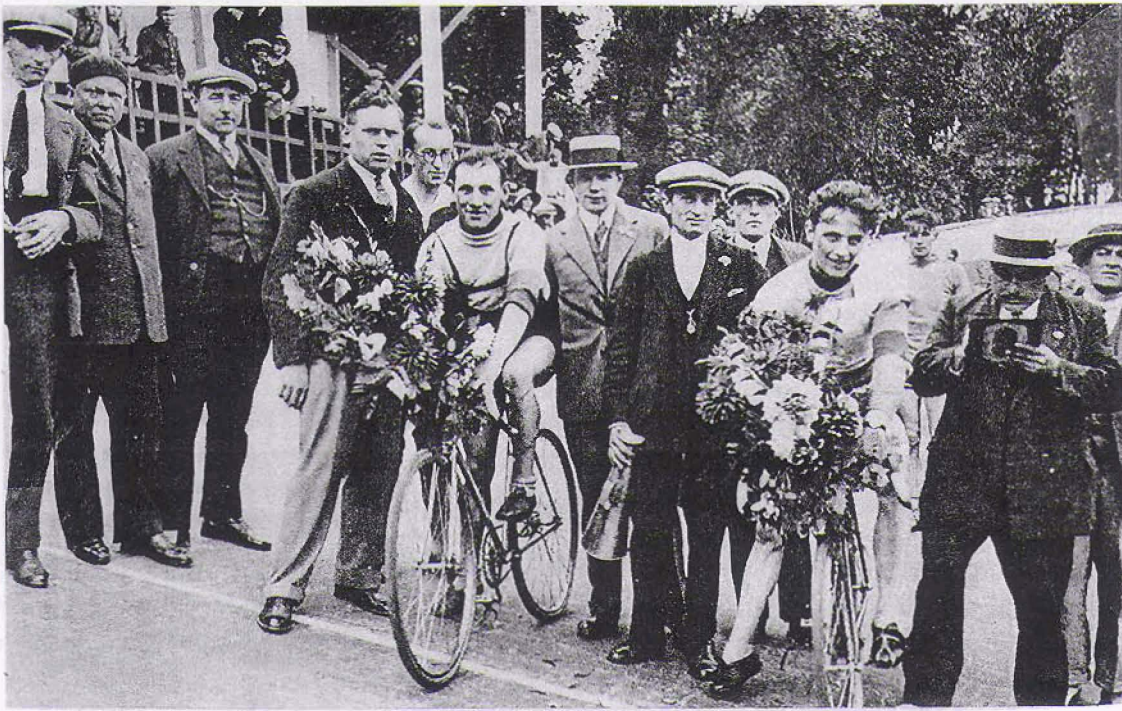

Zeemeeuwrenner Odiel VANHEVEL, winnaar van de Omloop der Zeekust in 1924.

Deze kustklassieker werd verder jaarlijks ingericht tot aan Wereldoorlog II, waardoor er een onderbreking was van 1940 tot 1948. Het gebeuren, vertrek en aankomst, greep meestal plaats aan "Café Sport" in de Timmermanstraat 47 (huidig postgebouw nr. 53). Ernaast was een garage alwaar de renners zich konden kleden en wassen. Van 1929 t.e.m. 1939 werd de wedstrijd bedacht met de ondertitel "Grote Prijs Jupiter". "Jupiter" was het handelsmerk van de gelijknamige fietsen met kleur rood-groen, geproduceerd door Gentiel MARES die zijn uitbating had in de Kerkstraat 28 te Oostende,

De "Omloop der Zeekust" werd vanaf 1949 opnieuw jaarlijks ingericht op een zondag. Wegens het toenemend verkeer op de kustbanen tijdens de weekends moest er uitgeweken worden naar een andere dag van de week.

In 1965 besliste het Zeemeeuwbestuur Oostende een wielersdag te bezorgen door de "Omloop der Zeekust" voor liefhebbers en de jaarlijkse beroepsrennerswedstrijd (3t) op dezelfde dag in te richten. De aankomst situeerde zich in de Van Iseghemlaan ter hoogte van de Hertstraat.

Velodroom Oostende 1930. Van links naar rechts: Frans DECERF (huisbewaarder velodroom) – Léon VANBELLE – Leon HINDRYCKX (stichter V.C. De Zeemeeuw) – Gentiel MARES – Raymond VERBIEST (secretaris) – renner X – Remi VANBELLEGHEM (voorzitter vanaf 1929) – Jozef SCHABALLIE (speaker) – X – renner X – Marcel VANISACKER (voorzitter tot 1929, daarna schatbewaarder) – X.

De inrichters hadden voor die 2 wedstrijden 300 beschikbare rugnummers voorzien, een serie van 200 en een serie van 100. Bij de beroepsrenners (150 km. met vertrek om 14 uur) waren er buiten verwachting 181 inschrijvingen. De Belgische Wielrijdersbond (B.W.B.) had de dag voordien beslist dat voor die koers ook de onafhankelijken bij de beroepsrenners mochten aantreden. Vandaar het onvoorziene groot aantal deelnemers. Het probleem was dat de club zich daar niet op voorzien had. De liefhebbers (120 km., vertrek om 15 uur) schreven in na het beëindigen van de inschrijving van de beroepsrenners. Door het overschot van 19 beroepsrennersnummers hadden de inrichters nog 119 officiële rugnummers voor de liefhebberskoers. Doch er daagden veel meer renners op waardoor de rugnummers plots uitgeput waren. Paniek bij het bestuur aan de inschrijvingstafel. Wat nu? Is dit nog op te lossen en zo ja, hoe? Sommigen dachten er aan in ijlt tempo zelf papieren nummers te maken. Doch dit vergde weerom tijd, die er trouwens niet meer was.

Maar, mals het al meermaals gebeurd was, de handige en doortastende secretaris van toen, Amedée GEVAERT, sloot zijn ogen en dacht diep na. En plots toverde Amedée, bij manier van spreken, een konijn uit zijn dikke boekentas. Gans onderaan, goed verpakt, lag er een nog nooit gebezigde reservevoorraad nummers; een reeks van 1 tot 50. Het gevolg was dat er twee reeksen nummers van 1 tot 50 gebezigd werden, zodat bepaalde nummers voor diezelfde liefhebberswedstrijd tweemaal voorkwamen.

Door deze tribulaties en het groot aantal deelnemers geraakte de inschrijving der liefhebbers niet tijdig klaar tegen het voorziene vertrek van 15 uur. Voor deze wedstrijd waren het weekblad "Het Visserijblad" en het publiciteitsblad "VandeWeek", beiden van Pros VANDENBERGHE, de sponsor. De publiciteitsmedewerker van de sponsor, Willy MAECKELBERGHE, die van het

koersgebeuren nogal onwetend was, gaf rond 15 uur zelf de start voordat de B.W.B.-afgevaardigde ter plaatse was en terwijl de inschrijving nog steeds lopende was.

De B.W.B.-afgevaardigde, Leon BERBEN, telefoneerde onmiddellijk naar de politiedienst van Blankerberge om de renners tegen te houden en een nieuwe start te geven. Op de terugweg van Duinbergen, het keerpunt, werden alle renners aan de muur van Zeebrugge verzameld. Daar werd de officiële start gegeven,

Deze "Omloop van de Zeekust" eindigde op een massaspurt van meer dan 100 renners. Toen was er nog geen foto-fish. De plaatsen werden door de B.W.B.-aankomstrechters met het blote oog vastgelegd. 15 renners reden ongeveer op dezelfde hoogte over de aankomstlijn. Moeilijk werd het om een juist klassement op te maken, alleen al door de dubbele nummering van sommige renners. Het was een dag vol tegenslagen. Winnaar werd Norbert VAN CAUWENBERGHE, neef van de winnaar bij de beroepsrenners, Willy BOCKLANDT.

Het volgend jaar, 1966, werden beide wedstrijden opnieuw voor 9 juni op de kalender geplaatst. Helaas werd eind april 1966 een Koninklijk Besluit aangaande het inrichten van wielervedstrijden op de openbare weg uitgevaardigd, waarbij het gebruik van rijks- en provinciewegen verboden werd, met uitzondering van de klassieke en belangrijkste stad tot stad wedstrijden.

Ondanks het aandringen bij de plaatselijke overheid kon geen toelating bekomen worden om de twee wedstrijden van 09 juni 1966 in te richten. Een omloop van 10 km. zonder het gebruik van provincie- en rijkswegen kon op het grondgebied Oostende niet uitgestippeld worden. Wegens heerkraft was het bestuur verplicht de organisatie te schrappen. Dit werd dan ook het einde van de gereputeerde klassieke "Omloop van de Zeekust" (Gelukkig werd enkele jaren later de wetgeving aangepast en een soepeler houding aangenomen)

De meest bekende winnaars:

1929: Sylveer MAES
1932: Camiel VANISEGHEM
1935: Maurice MAES
1948: Julien PASCAL
1962: Patrick SERCU

WERELDKAMPIOENSCHAP 1928. Julien VANHEVEL op weg naar de wereldtitel en toch gevloerd

Het wereldkampioenschap op de weg voor beroepsrenners werd op 16 augustus 1928 in Boedapest (Hongarije) verreden. Ieder land mocht maximum 3 deelnemers afvaardigen. Voor België werden geselecteerd: Zeemeewrenner Jules VANHEVEL, Antwerpenaar Georges RONSSE en de kampioen van België Jozef DERVAES. De Italianen BINDA, titelverdediger, en GIRARDENGO, waren de theoretische favorieten. Vroeg in de morgen om 06.25 uur startten 16 beroepsrenners om over een afstand van 192 km. uit te maken wie wereldkampioen zou worden.

Benevens de tropische temperatuur waren sommige delen van het parcours zeer slecht. Het bestond uit stukken aangestampte aarde of gewoon zandpaden, zodat dit wereldkampioenschap af en toe meer weg had van een veldrit (cyclo-cross) dan van een wegwedstrijd. Op bepaalde ogenblikken moesten sommige renners van de fiets omdat ze niet door het mulle zand konden rijden (32). In de door de zon verschroeiende droge wegen en grasvlakten reden de renners door wolven prikkelend stof.

Rond h. 50 valt reeds de beslissing. Jules VANHEVEL ontsnapte. Georges RONSSE wiegde zich even later bij hem. Half koers kreeg VANHEVEL een lekke band. Beide renners hadden toen reeds een voorsprong van 8 minuten. VANHEVEL herstelde maar verloor 2 minuten. Na een korte jacht stond Jules op het punt RONSSE te vervoegen. Maar het noodlot sloeg op 40 km. van het einde opnieuw toe. Een boer was toevallig met een grote kudde ossen en koeien de omloop aan het dwarsen. Bij het passeren raakte het stuur van Jules VANHEVEL een koe waardoor hij zwaar ten val kwam.

Gekwetst en bebloed aan kin, armen en benen krabbelde Jules recht en zette de achtervolging in. VANHEVEL liep RONSSE terug in, maar de inspanningen en de kwetsuren van de valpartij hadden te veel van hem gevraagd. Jules moest nadien op een helling lossen en door de hevige pijnen moest hij noodgedwongen de strijd staken.

RONSSE won met 20 minuten voorsprong. Wat een tegenslag voor Jules VANHEVEL, die in de sprint zeker sneller was dan RONSSE! En zoals de sportkrant "Sportwereld" toen titelde: "VANHEVEL door een koe gevloerd".

Zeemeeuwrenner VANHEVEL heeft ook deelgenomen aan het wereldkampioenschap in 1927 (opgave). Uitzonderlijk en eenmalig werd het wereldkampioenschap in 1931 te Kopenhagen (Denemarken) als wedstrijd tegen het uurwerk (tijdrit) over een afstand van 172 km. betwist. Als 36-jasige werd Jules VANHEVEL eervol 8ste geklasseerd.

POL VERHULST

Geboren te Oostende op 22 januari 1860. Zijn officiële voornam was Gerard, Polydore. In Oostende was hij gekend als Pol. De familie VERHULST had een grote traditie in de vishandelmiddens. Pol zelf was "expéditeur de poissons".

Pol VERHULST was de eerste ondervoorzitter van de "Velo Club De Zeemeeuw Oostende". Samen met Hendrik DALLE heeft hij het stichtingsverslag opgesteld.

Als polyvalent sportbeoefenaar was hij in diverse sportmiddens bekend. Hij was één van de eerste Oostendenaars die aantrad in de atletiekcompetities. In zijn woning in de Langestraat 86 liep hij iedere dag tot driemaal na een de trappen op en terug naar beneden. "Dit als fysieke training", stelde hij. Ook op de fiets was hij niet weg te denken uit de Oostendse straten. Op 63-jarige leeftijd nam hij deel aan een wielervedstrijd over 100 km. voor veteranen in Parijs. Verslaggever SPRINTER van "De Zeewacht" (30 februari 1923) becommentarieerde het als volgt: "Onze veteraan Pol VERHULST heeft zich verleden week wel onderscheiden met 21ste binnen te komen in een 100 h voor al "oude gloriën" waarin mannen zaten, zo als GARIN, die nog de Tour de France won, BOUHOURS één der beste Franse stayers, FISCHER, overwinnaar van Bordeaux-Parijs, enz. Allen mannen die meer dan 10 jaar jonger zijn dan onzen Pol en die hem geen zier voor gaven".

Wanneer in 1926 door de Belgische Wielrijdersbond de liefhebbersafdeling (met uitsluitend prijzen in natura) opgericht werd, was Pol de eerste plaatselijke aangeslotene als lid van "V.C. De Zeemeeuw"; en dat op meer dan 65-jarige leeftijd. Pol VERHULST overleed op 1 februari 1936 op 76-jarige leeftijd.

STICHTER LEON HINDRYCKX EN NAZATEN

Leon HINDRYCKX werd geboren te Ferté Alois (Fr) op 27 februari 1889. Van beroep was hij plafoneerder. Gedurende W.O. I verloor hij een been. Vanaf 1919 werd hij zelfstandige, met personeel. Leon was gehuwd met Delphine VANHOUTTE (° Jabbeke 13 juni 1889). In 1924

vestigden ze zich definitief in de Timmermanstraat 47, alwaar ze het bekende Taf & Sport' uitbaatten. Naast het café was er een ruime bergplaats met garagepoort.

Bij het tot stand komen en het ontstaan van "V.C. De Zeemeeuw" was Leon HINDRYCKX de stuwende kracht geweest. "Café Sport" was de start- en aankomstplaats van zeer vele wielervedstrijden. Bij de uitbating van de Oostendse wielerveerbaan was hij de eerste adjunct van Camiel VAN BELLEGHEM. Bij de meeste belangrijke verplaatsingen van de Zeemeeuwploeg was hij de begeleider. Hij was bestuurslid van 1 september 1922 tot aan zijn vertrek naar Argentinië op 1 december 1949, hetzij 27 jaar en meestal als oefenmeester – in de volksmond "entreneur".

Samen met zijn schoonzoon Firmin VANDEN BERGHE (echt: Rachel HINDRYCKX) vertrok hij naar de welvaartstaat die Argentinië ooit was. Heel wat Vlaamse gezinnen lieten zich na W.O. II tot een avontuurlijke overtocht verleiden. De overvaart werd gedaan met de 0.205 "Montreal", een omgebouwde Canadese mijnenveger. In april 1950 kwamen de 47 opvarenden (waaronder 9 vrouwen en 20 kinderen) op de bestemming Mar del Plata aan.

Na het verlies van hun schip in oktober 1951 kwamen Firmin en zijn vrouw, samen met de kinderen René en Roland, terug. René werd nadien huismeester in de STIMJO en Roland werd later ambtenaar bij de BTW-administratie. Thans is hij uitbater van de "Saxon-horlogewinkel" in de Adolf Buylstraat. Een andere broer, François, kwam in 1974 naar België terug. Omdat hij geen uitstel had gevraagd werd hij als 40-jarige nog ingelijfd in het Belgisch leger (33). Stamvader Leon HINDRYCKX bleef verder in Argentinië en overleed er op 31 augustus 1955.

VERWIJZINGEN

- (22) Louis DRIESSENS: ° Oostende 4 augustus 1891. Uurwerkmaker en juwelier, A, Pieterslaan 2, Oostende. Was oorlogsinvalide 1914-18. Nadien uitbater "Café Passage", Torhoutsesteenweg 114, Oostende.
- (23) August HILLEGEER: ° Moerkerke 27 september 1894. Fietsenhandelaar "La Mer", Torhoutsesteenweg 71 (thans bandagist "Ferla") met uitrit in de Nieuwpoortsesteenweg 15 (nu nr. 7 tussen "Café Mackintosh" en "Optiek Serry", schuin over de "Châtelet").
- (24) Pierre (Pieter) TACKOEN: ° Oostende 9 september 1894. Herbergier, Kapucijnenstraat 34, Oostende.
- (25) Pierre VAN TONGELE: ° Oostende 9 maart 1904. Bankbediende, Kapellestraat 23, Oostende.
- (26) Edgard VAN ISACKER: ° Dikkebus 9 mei 1885. Hotelhouder "Les Neuf Provinces", Oesterbankstraat 1, Oostende.
- (27) Raymond VERBIEST: ° Oostende 24 mei 1906. Ooststraat 49, Oostende. Exploiteerde samen met zijn broer Hendrik VERBIEST (° 16 januari 1897) op het adres Kaaistraat 41, Oostende een groothandel in suikerwaren. Hendrik was actief in "V.G. Oostende" (mondelijke mededeling van Edmond MESTDAGH).
- (28) Gentiel MARES: ° Gistel 15 mei 1899. Velomaker, Kerkstraat 28, Oostende. Fietsmerk "Jupiter" met kleur rood-groen.
- (29) Gustaaf VANSLEMBROUCK: ° Oostende 23 mei 1902, + Oostende 07 augustus 1968. Beroepsrenner van 1926 tot 1934. Ronde van Frankrijk: 1926, 1 rit gewonnen; 1927, 2 ritten gewonnen; 1929, 1 rit gewonnen. Ronde van Vlaanderen: 1926, 2^e; 1927, 2^e. Bordeaux-Parijs: 1927, 3^e.
- (30) Odie VANHEVEL: ° Eernegem 11 oktober 1902, + Brugge 22 juli 1994. Neef van Jules VANHEVEL. Prof van 1928 tot 1935 met 13 zeges, waaronder de toen vermaarde beker "Sels" in 1931.
- (31) Beroepsrennerswedstrijden: 1ste maal ingericht in 1947 en daarna van 1952 t.e.m. 1965.
- (32) Wim VAN EYLE, Wereldkampioen, blz. 17.
- (33) De Zeewacht 12 april 2002.